

ARCHEOLOGISCH ONDERZOEK CATHARINASTRAAT IN TIJDNOOD

'Dit project is 'n buitenkansje'

HOE zag het middeleeuws klooster eruit? En bevin- den zich daaronder nog resten van burgerbebou- wing uit mogelijk de der- tiende misschien zelfs twaalfde eeuw? De groep professionals en vrijwilli- gers, die op het perceel St. Catharinastraat 87 bezig is met bouwhistorisch en ar- cheologisch onderzoek, raakt in tijdnood. Zondag 27 mei is het onderzoek ge- daan. Daarna wil de aan- nemer aan de slag voor de geplande uitbreiding van de meubelzaak van J. Hen- driks. De grote vraag blijft of het onderzoek dan ant- woorden heeft gegeven op alle vragen.

Door Peter Schouten

„ELKE dag die voorbij is, is weer een onderzoeksdag min- der. We werken onder gewel- dige tijdsdruk. Het is vechten tegen de klok. Maar ik denk wel dat we eruit komen”. Die optimistische woorden zijn van stadsarcheoloog Guido Van den Eynde.

Hij en zijn groepje van vrijwil- ligers, afkomstig van de ar- cheologische vereniging, wer- ken elke dag koortsachtig door. Van negen tot negen uur, werkdagen van twaalf uren.

Ook in het weekend. „Laagje na laagje pellen we het werk- terrein af”, zegt Van den Eyn- de. „Eerst komt de groffe graafmachine, dan komen de specialisten die al wat voor- zichtiger met de handschop te werk gaan. En tenslotte tasten we elk laagje voorzichtig af met het fijnere gereedschap”.

Gewelven

Op zoek naar wat? „We hebben onszelf twee prioriteiten ge- steld”, zegt de stadsarcheoloog. „Eerst willen we de totale kloosterbebouwing goed in kaart brengen. En vervolgens gaan we door die kloosterbe- bouwing heen op zoek naar resten van de oudste bebou- wing, vermoedelijk houten res- ten van burgerwoningen uit de dertiende en twaalfde eeuw”.

Hoe krijgt hij een juist beeld van de kloosterbebouwing? „Kom maar eens mee”, zegt hij. „Dan laat ik je dat zien. Kijk, daar heb je de gewelven in de muur van de kloosterzaal. Dat zijn kruisgewelven geweest. Als je nou vanuit de punten de breedte van het gewelf haaks uitzet, moet je op de kruispun- ten weer de basis van zo'n ge- welf tegenkomen. Welnu, dat blijkt ook te kloppen. Kijk, hier hebben we er al een gevonden. Daar en daar moeten we er dus ook nog tegen komen. Op die manier krijgen we een behoor- lijk concreet beeld van de om- vang van de kloosterzaal, van de gang die er langs liep en mo- gelijk straks ook nog van de

andere vertrekken aan die gang”.

Buitenkansje

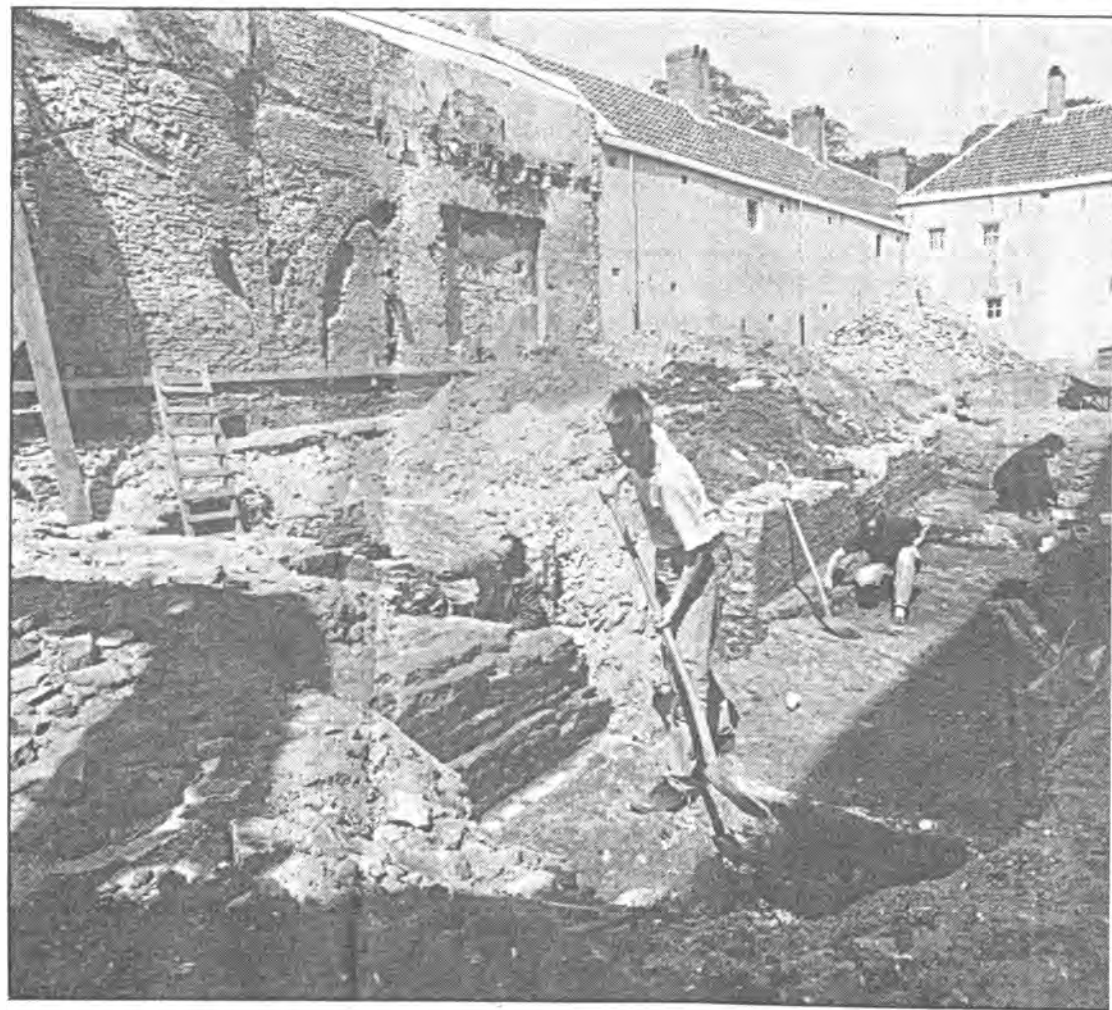
En de nog oudere bebouwing? „We hebben aan de straatzijde middeleeuwse baksteenresten gevonden, aanwijzingen dat daaronder mogelijk nog oudere houten resten zijn terug te vin- den van woningen uit de der- tiende eeuw. Misschien zelfs wel uit de twaalfde eeuw. We moeten echter nog meer infor- matie verzamelen”.

De leiding bij de graafwerk- zaamheden heeft Michiel Bar- tels, derdejaars student ar- cheologie aan het Instituut voor Pre- en Protohistorie aan de Universiteit van Amster- dam. „Ik loop een paar weken stage bij Guido. Een echt bui- tenkansje”, zegt hij enthousi- ast.

Waarom een buitenkansje? „Omdat dit soort vindplaatsen in ons land uiterst dun gezaaid is. Als je als student toevallig op zo'n plek een stage kunt draaien als die net eventjes vrijkomt, dan heb je mazzel. Het is hartstikke goed dat dit onderzoek er nog doorgedrukt is. Niet alleen voor de stad Bre- da, maar voor de hele weten- schap van de archeologie”, vindt hij.

Vakantie

Zondag is het afgelopen. „Jam- mer genoeg wel”, zegt Van den Eynde. „Het hele terrein achter de kloosterzaal, daar zijn we dan helaas niet aan toegeko-

• Vrijwilligers van de Archeologische Vereniging tasten de wanden in de onderzoekspu- nauwgezet af

- FOTO DE STEM / JOHAN VAN GUF

men. Maar misschien krijgen we tijdens de bouwvakvakan- tie nog de gelegenheid om ons onderzoek hier op het achter-

terrein voort te zetten. Dat heeft de aannemer namelijk beloofd. Maar ja, aanvankelijk hadden ze ons beloofd dat we

tweeëneenhalve maand de tijd zouden krijgen voor ons totaal onderzoek. En daar is, helaas, ook niks van terecht gekomen”